U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **ATANAI CZ, s.r.o.**, se sídlem Roháčova 188/37, Praha 3, proti žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 619/28, Praha 1, ve věci ochrany před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 12. 2016, č. j. 3 A 121/2016 – 35,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vrácen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Advokátka JUDr. Irena Pražanová, se sídlem V Dolině 1516/1a, Praha 4, podala v projednávané věci jménem žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, kterou se domáhala zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze. Ke kasační stížnosti však nebyla přiložena plná moc, která by advokátku opravňovala k zastupování stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti, a taková plná moc není ani součástí spisu městského soudu.

[2] Nejvyšší správní soud proto stěžovatelku vyzval usnesením ze dne 6. 4. 2017, č. j. 9 Afs 18/2017 – 29, aby ve lhůtě pěti dnů od doručení tohoto usnesení předložila plnou moc udělenou jí advokátce JUDr. Ireně Pražanové k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Součástí usnesení bylo poučení, že pokud výzvě nevyhoví, Nejvyšší správní soud její kasační stížnost odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a), ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Usnesení bylo doručeno jak advokátce (dne 11. 4. 2017), tak stěžovatelce (dne 16. 4. 2017).

[3] V návaznosti na citované usnesení byla soudu ze strany advokátky doručena kopie plné moci ze dne 22. 1. 2017, kterou ji Ing. Zdeněk Urban, daňový poradce se sídlem Jungmannova 319, Jičín, zmocnil k zastupování stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti. Toto zmocnění mělo být v souladu s plnou mocí, kterou stěžovatelka udělila jemu. Nejvyšší správní soud k tomu ze spisu městského soudu ověřil, že Ing. Urban byl stěžovatelkou zmocněn k zastupování před správními soudy s tím, že je oprávněn ustanovit si za sebe zástupce (viz plná moc ze dne 26. 1. 2015 na č. l. 4 spisu městského soudu).

[4] Plná moc, která byla Nejvyššímu správnímu soudu v projednávané věci předložena, však zmocnění advokátky k zastupování stěžovatelky nedokládá. Byla totiž udělena Ing. Urbanem, který k tomu nebyl oprávněn.

[5] Ing. Urban mohl jako daňový poradce zastupovat stěžovatelku v řízení o žalobě ve smyslu § 35 odst. 2 s. ř. s. V řízení o kasační stížnosti však bylo třeba doložit splnění podmínky povinného zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), kterým Ing. Urban není. Zmocnění, které mu stěžovatelka udělila, jej přitom neopravňovalo k tomu, aby za ni udělil plnou moc advokátce k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

[6] Na tomto závěru nic nemění ani substituční doložka, dle které je oprávněn ustanovit si za sebe zástupce; daňový poradce totiž tuto možnost v řízení před soudem nemá. Tzv. substituční oprávnění nesvědčí zástupci účastníka obecně, ale pouze tehdy, stanoví-li tak zákon. Daňovému poradci toto oprávnění nepřísluší, na rozdíl např. od advokáta, kterému využití substituce umožňuje § 25 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. a v souladu se zvláštními právními předpisy, kterými se řídí výkon advokacie.

[7] Pro úplnost lze dodat, že stěžovatelka sama na výzvu soudu ve shora citovaném usnesení nijak nereagovala, byť lhůta k tomu určená skončila dne 21. 4. 2017.

[8] Lze tedy uzavřít, že výzvě soudu ve shora citovaném usnesení nevyhověla a neodstranila nedostatek podmínky řízení spočívající v doložení plné moci, která by prokazovala zmocnění advokátky k jejímu zastupování v řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto její kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a), ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo rozhodnuto za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[10] Podle § 10 odst. 3, věty poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovatelce. Lhůta k vrácení soudního poplatku vyplývá z § 10a odst. 1 téhož zákona, dle kterého je-li soud povinen vrátit již zaplacený poplatek nebo přeplatek na poplatku, učiní tak ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým o vrácení rozhodl.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu